

Konklusion

- 1) Artikel 20, stk. 1, og artikel 138, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem skal fortolkes således, at kvalificeringen af en transaktion som levering eller erhvervelse inden for Fællesskabet ikke kan afhænge af overholdelsen af en frist, inden for hvilken transporten af den omhandlede vare fra leveringsmedlemsstaten til bestemmelsesmedlemsstaten skal påbegyndes eller afsluttes. I det særlige tilfælde, som erhvervelsen af et nyt transportmiddel som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 1, litra b), nr. ii), udgør, skal afgørelsen af, om transaktionen har karakter af en transaktion inden for Fællesskabet, træffes på grundlag af en samlet vurdering af alle de objektive omstændigheder såvel som erhververens hensigter, under forudsætning af at de understøttes ved objektive beviser, der tillader en bestemmelse af den medlemsstat, hvor den endelige anvendelse af den omhandlede vare tilsigtes.
- 2) Vurderingen af, om et transportmiddel, som er genstand for en erhvervelse inden for Fællesskabet, er nyt som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2006/112, skal foretages på grundlag af omstændighederne på tidspunktet for leveringen af den omhandlede vare fra sælger til erhverver.

(¹) EUT C 90 af 18.4.2009.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. november 2010 — Volker und Markus Schecke GbR (sag C-92/09) og Hartmut Eifert (sag C-93/09) mod Land Hessen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland))

(Forenede sager C-92/09 og C-93/09) (¹)

(Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger — offentliggørelse af oplysninger om modtagere af landbrugsstøtte — gyldigheden af EU-retlige bestemmelser, som foreskriver denne offentliggørelse og fastsætter de nærmere vilkår herfor — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 7 og 8 — direktiv 95/46/EF — fortolkning af artikel 18 og 20)

(2011/C 13/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Volker und Markus Schecke GbR (sag C-92/09) og Hartmut Eifert (sag C-93/09)

Sagsøgt: Land Hessen

Procesdeltagere: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Wiesbaden — gyldigheden af artikel 42, stk. 1, nr. 8a og artikel 44a, i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209, s. 1), Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008 af 18. marts 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 76, s. 28) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EFT L 105, s. 54) — fortolkning af artikel 7 og artikel 18, stk. 2, andet afsnit, og artikel 20 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31) — behandling af personoplysninger om modtagerne af midler fra europæiske landbrugsfonde bestående i offentliggørelse af oplysninger på en hjemmeside på Internettet forsynet med et søgeværktøj — gyldigheden, i lyset af retten til beskyttelse af personoplysninger, af bestemmelser i fællesskabsretten, der foreskriver denne offentliggørelse og fastsætter de nærmere regler herom — betingelser for en sådan offentliggørelse

Konklusion

- 1) Artikel 42, nr. 8b, og artikel 44a i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1437/2007 af 26. november 2007, samt Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008 af 18. marts 2008 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) er ugyldige, for så vidt som disse bestemmelser vedrørende fysiske personer, der modtager midler fra EGFL og ELFUL, indebærer et krav om offentliggørelse af personoplysninger om enhver modtager uden at foretage en sondering i henhold til relevante kriterier, såsom i hvilken periode de har modtaget disse midler, hyppigheden af en sådan modtagelse eller midlernes art og omfang.
- 2) Ugyldigheden af de EU-retlige bestemmelser nævnt i denne konklusions punkt 1 indebærer ikke, at virkningerne af offentliggørelser af lister over modtagere af midler fra EGFL og ELFUL, der er foretaget af de nationale myndigheder på grundlag af de nævnte bestemmelser i perioden inden denne doms afsigelse, kan ansættes.

- 3) Artikel 18, stk. 2, andet led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger skal fortolkes således, at den person, der har ansvar for beskyttelse af personoplysninger, ikke er underlagt en forpligtelse til at føre et register som omhandlet i denne bestemmelse forud for iværksættelsen af en behandling af personoplysninger som den, der følger af artikel 42, nr. 8b, og artikel 44a i forordning nr. 1290/2005, som ændret ved forordning nr. 1437/2007, samt af forordning nr. 259/2008.
- 4) Artikel 20 i direktiv 95/46 skal fortolkes således, at den ikke forpligter medlemsstaterne til at underlægge den offentliggørelse, der følger af artikel 42, nr. 8b, og artikel 44a i forordning nr. 1290/2005, som ændret ved forordning nr. 1437/2007, samt af forordning nr. 259/2008, et krav om forudgående kontrol som omhandlet i den nævnte bestemmelse.

(¹) EUT C 129 af 6.6.2009.
EUT C 119 af 16.5.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. november 2010 — straffesag mod V.W. Lahousse, Lavichy BVBA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, Belgien)

(Sag C-142/09) (¹)

(Direktiv 92/61/EØF og 2002/24/EF — standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer — køretøjer til brug ved konkurrencer på vej eller uden for vej (off road) — national bestemmelse, der forbyder fremstilling, salg og ibrugtagning af udstyr, der har til formål at forøge knallerterens motorkraft og/eller hastighed)

(2011/C 13/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde

Part i hovedsagen

V.W. Lahousse, Lavichy BVBA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde — fortolkning af artikel 1, stk. 1, artikel 12 og artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/24/EF af 18. marts 2002 om standardty-

pegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer og om ophævelse af Rådets direktiv 92/61/EØF (EFT L 124, s. 1) — undtagelse for så vidt angår køretøjer til brug ved konkurrence på vej eller uden for vej — nationale retsfor skrifter der udelukker denne undtagelse

Konklusion

Rådets direktiv 92/61/EØF af 30. juni 1992 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/24/EF af 18. marts 2002 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer og om ophævelse af Rådets direktiv 92/61/EØF skal fortolkes således, at når et køretøj eller en komponent eller en teknisk enhed til dette ikke er omfattet af den standardtypegodkendelsesprocedure, som de indfører, bl.a. med den begrundelse, at de ikke henhører under anvendelsesområdet for disse direktiver, er disses bestemmelser ikke til hinder for, at en medlemsstat inden for rammerne af sin nationale ret for nævnte køretøj, komponent eller separate tekniske enhed indfører en analog ordning for anerkendelse af kontrol, der er foretaget af andre medlemsstater. Under alle omstændigheder skal en sådan ordning respektere EU-retten, navnlig artikel 34 TEUF og 36 TEUF.

(¹) EUT C 153 af 4.7.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. november 2010 — André Grootes mod Amt für Landwirtschaft Parchim (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Schwerin — Tyskland)

(Sag C-152/09) (¹)

(Fælles landbrugspolitik — integreret system for forvaltning og kontrol af visse støtteordninger — enkeltbetalingsordning — forordning (EF) nr. 1782/2003 — beregning af betalingsrettighederne — artikel 40, stk. 5 — landbrugere pålagt forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug i løbet af referencerperioden — artikel 59, stk. 3 — regional gennemførelse af enkeltbetalingsordningen — artikel 61 — forskellige enhedsværdier for så vidt angår hektarer udlagt som permanente græsarealer og for enhver anden støtteberettiget hektar)

(2011/C 13/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Schwerin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: André Grootes

Sagsøgt: Amt für Landwirtschaft Parchim